

Százéves a magyar kertészképzés

Jubileumi előkészületek a Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán

244
Frógépek szapora kerepelése hallik a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola nyitott ablakaiból. Az előcsarnokban s végig a folyosón nagy illusztráló rajzok, táblázatok, grafikonok, a tanszékeken kézíratos dossziék garmadája. Sürgés-forgás, készülődés mindenütt. No igen, hiszen nemsokára búcsúzik a nyár, s az előadói termeket újból betölti az ismerős zsongás: új tanév kezdődik.

— Lassan itt a tanévkezdet — mondja dr. Kozma Pál egyetemi tanár, a főiskola rektorhelyettese —, de az idei szeptember eleje sokkal több lesz ennél: határhó a főiskola fejlődésében, az emlékezés, a számvetés, és az új erőpróbákra indulás ünnepe.

Oklevelek és termelés

Százéves a magyar kertészképzés: ezen a helyen egy évszázaddal ezelőtt adták ki az első okleveleket a végzett kertészeknek, szőlészeknek. Akkoriban még csak pár tucatnyi fiatal bocsátott útjára az Alma Mater. Azóta népes sereggé sokasodott a tanulóifjúság, s a száz év óta kiadott oklevelek száma az idén már túlhaladta az ötezret.

Persze, nem kizárólag az oklevelek számán múltott, hogy a magyar kertészet európai, sőt világhírnévre tett szert, hanem a jól képzett kertészszakemberek szá-

vós munkáján, akik korszerű, új kertészeti kultúrát teremtettek.

Ma már a mezőgazdaság egyik legjelentősebb ága a kertészet. Jellemző például, hogy míg a kertészeti növények a mezőgazdasági termőterületnek csupán 8,23 százalékát foglalják el, a mezőgazdasági termelés jövedelmének 26 százalékát adják a kertészetek. Köztudomású az is, hogy a jövőben, főleg a kertészeti termelés a KGST munkamegosztása révén, a hazai kertészetnek még nagyobb távlatai nyílnak.

A magyar kertészeti oktatás hagyományaira jellemző, hogy a sárospataki kollégiumban és az erdélyi fejedelmek kollégiumaiban már a XVII. században tanították a zöldség-, a dísznövény- és a gyümölcskertészetet, a szőlészetet és a borászatot. Most 200 éve a Pozsony megyei Szericzen gazdasági szakiskola létesült, ahol már külön oktatták a szőlőtermesztést. A XVIII. század második felében pedig a kertészeti oktatás „bevonult” az egyetemi tantárgyak közé: tanították a régi Budai Egyetemen, majd pedig a világ legelső mezőgazdasági főiskoláján, a kecskéshegyi Georgikonban is.

A szeptember 3—10 között megrendezésre kerülő jubileumi ünneppsorozat a tervek szerint a hazai és a külföldi kertészek igazi seregszemléje lesz. Több ezer

hazai szakembert hív meg az Alma Mater vezetősége az ünnepekre, valamint a kétnapos tudományos ülészakra. A baráti országokból, továbbá Ausztriából, Franciaországból, Belgiumból, Hollandiából, a Német Szövetségi Köztársaságból és Olaszországból 35 rokonintézmény küldötteit várják.

Tudományos ülészak

A jubileumi ünnepek első napján avatják fel a főiskola előtt Entz Ferenc szobrát. A tudományos ülészakon 70 előadás hangzik el és a jubileum alkalmából első ízben avatnak a főiskolán díszdoktorokat. Egy magyar és hét külföldi professzor kapja meg ezt a megtisztelő címet. A magyar kertészet veteránjainak pedig arany- és gyémántdiplomákat adományoznak.

A főépület szomszédságában javában zöldell a bemutató- és kísérleti telep, ahol néhány hónap múlva nagy építkezések kezdődnek. Korszerű, új épületeket emelnek, tágas laboratóriumokkal, előadótermekkel, hogy a főiskola ki tudja majd elégíteni a nagyüzemi kertgazdaságok évről évre fokozódó szakemberigényét, és segítse a nagyüzemi kertészeti kultúránk új századokra szóló felvirágzását.

Csalló Jenő

Budapestre vonatkozó újságcikkek		OSZTÁLYVOZÁS	
Szerző:	Csalló Jenő	Tárgy	378.633
Cím:	Százéves a magyar kertészképzés	Hely	
Forrás:	Magyar Föld	Idő	"1963"
(Hely)	1963 aug. 18.	Személy	
(Idő)		Helyszám	
(Köt. v. fiz.)			
(Oldal)			